

DISCURS INVESTIDURA

Autoritats, senyores i senyors, primer de tot, en nom de Eines de País, deixeu-me agrair a tots els que heu votat a favor de la nostra candidatura al Comité Executiu, i personalment agrair-vos a tots els que m'heu fet confiança com a President de tant digne institució com la Cambra de Comerç de Barcelona. Moltes gràcies.

Vull expressar un reconeixement de gratitud a la bona tasca efectuada per l'Equip de la Consellera Chacon, a la Secretaria general Marta Felip, i també de la seva àrea la Marta, Felip, Maite, l'Albert, el David i la Norma. També al Secretari General de la Cambra Xavier Corones, i a l'equip electoral amb el Cristian, la Loli. La Sara, la Maria l'Alex i l'Steven . Per extensió a tots aquells que heu fet possible aquest plè històric d'avui, el primer ple fruit del vot electrònic.

Assumeixo avui la Presidència de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona amb una gran il·lusió, i molta emoció. No puc imaginar un càrrec millor on culminar una etapa personal de dedicació al país i a al nostre teixit empresarial. Es per a mí un dia de gran felicitat, i a la vegada de gran compromís amb l'empresariat de Barcelona i també de tota Catalunya.

Aquest compromís m'acompanyarà durant tot el mandat, sigui ara com a President, o d'aquí dos anys quan es produeixi el relleu amb la Vicepresidenta Mònica Roca. El nostre compromís, el de tots els vocals d'Eines de País, és i serà, treballar intensament per desenvolupar el màxim potencial de l'economia i les empreses de Barcelona, i per extensió de tota Catalunya. Ens estimem el país, ens estimem el món de l'empresa i volem desenvolupar-la al màxim nivell possible. Ja he explicat abans breument el com, però vull insistir que serem tan inclusius com puguem.

Quan parlem d'empresa ens referim a tot el seu conjunt, als empresaris, si, però també als seus treballadors que son clau per assolir l'èxit del conjunt; als accionistes, als clients, als proveïdors. L'empresa és tot el que l'envolta i per tant implica a una gran part de la societat. Aspectes com el SMI, la formació, els

models de contractació, les bones pràctiques, l'ètica de les societats, l'impacte mediambiental, la paritat de gènere, son aspectes tots ells relacionats amb l'empresa, que seran fruit de la nostra preocupació i ocupació.

I quan diem que el nostre objectiu és desenvolupar el màxim potencial econòmic del país, deixeu-nos somniar. Tenim un mandat de 4 anys, és cert, però ningú ens impedeix que posem les llavors per la futura Cambra dels propers 8 anys, o 12 o 20 qui sap. Com hagi de ser la Catalunya del 2030, o del 2040, cal pensar-ho ara. La revolució econòmica que vivim, de la qual Catalunya n'és un bon actor en el camp tecnològic i científic, és el fruit de molta feina ben feta en els darrers 20 o 25 anys, quan es va prioritzar la creació d'infraestructures clau com el sincrotró Alba, el supercomputador Marenostrum, els centres tecnològics, el 22@ o fins i tot els jocs olímpics. Avui som capdavanters en sectors clau de l'economia a nivell internacional perquè en el seu moment es va tenir visió de futur.

Deixeu-nos doncs somniar, deixeu-nos imaginar que podem ser com a país en els propers 10-20 anys. Però abans de parlar de futur, permeteu-me un moment que parli del nostre passat econòmic.

Som a la Llotja de Mar, la seu del Consolat de Mar, un edifici amb 7 segles d'història. Aquí els mercaders del segle XIV hi feien negoci i contractacions, i de fet encara cada dimarts es continua fent com a Llotja per fixar els preus dels Cereals per tot l'Estat espanyol. Cada dimarts, el dia del mercat medieval de Barcelona, els empresaris del sector en ple segle XXI, encara es troben aquí i fan els seus negocis. Probablement no existeix un temple de cultura mercantil amb tants segles d'història econòmica arreu d'Europa, i per extensió del món.

El mestre Pau Casals, a la seu de les nacions unides l'any 1971 ens recordava: Catalonia has been the greatest nation in the world...

El mestre Casals, es referia a una nació mil·lenària preocupada per la pau, preocupació que encarà avui mantenim com demostra l'aposta per la no-violència en les nostres aspiracions nacionals.

Però Catalunya, amb Barcelona com a Cap i Casal, porta 7 segles de desenvolupament econòmic constant i perllongat. El professor Francesc Roca ens explica que al segle XIV els catalans vam fer la que es pot considerar primera revolució industrial de la història. Explica com l'ordre del Císter va començar a utilitzar els molins d'aigua per múltiples indústries (pell, fusta, fargues, paper), 200 anys abans que ho fessin a Alemanya. Era una època on l'expansió mediterrània feu que els catalans poguéssim comerciar a 135 Consolats repartits a les dues ribes de la mediterrània, arribant fins a Damasc i Constantinoble. Aquest edifici que gaudim avui, la Llotja, és testimoni d'aquella història que a més va crear el dret marítim internacional que seria vigent durant 5 segles a tots els països d'Europa.

Segons l'historiador Marc Pons, la Llotja també és testimoni de la creació del primer banc públic de la història d'Europa. En efecte, l'any 1401 es creà aquí mateix la taula de canvi de la família Colom de Barcelona, que serviria per finançar projectes comercials d'alta envergadura.

90 anys més tard, va tenir lloc el descobriment d'Amèrica. Els mercaders valencians, que aleshores formava part de la nació catalana, finançaren la primera expedició de Colom, i els mercaders de Barcelona en finançaren la segona. Molt probablement aquest edifici i la seva taula de canvi, en van ser també testimonis.

El Professor García Espuche ens explica q dècades més tard, al segle XVI, la indústria de Barcelona va quedar saturada i es va haver de traslladar a totes les comarques veïnes. El Maresme, Vallesos, Osona, Ripollès, Berguedà, Anoia, Penedès i Garraf es van industrialitzar en sectors com el tèxtil, vidre, paper, fargues, pelleteria, cordes, és a dir tots els estris necessaris per l'economia del moment que s'exportarien de nou per tot el mediterrani i arreu d'Amèrica, encara que hagués de passar pels ports de Sevilla o Cadis. Qui si no, podia proveir al nou món de tants productes necessaris si Castella era una economia bàsicament agrària?

Avui encara hi ha sectors com la pell d'Igualada, la metal·lúrgia de Ripoll, el tèxtil del Vallès fins fa unes anys, els vins del Penedès..., que provenen d'aquella expansió i que s'han transmès generació a generació i que ha fet de Catalunya una de les

economies més diversificades d'Europa. Recordem Voltaire al segle XVIII quan diu que Catalunya pot prescindir de l'Univers sencer, però els seus veïns no poden prescindir d'ella. Demuestra una economia oberta al comerç i a l'exportació des de fa 7 segles, i que encara avui sabem impulsar fent créixer any rere any les exportacions.

Deixeu-me acabar aquest passatge històric recordant que el 1714 vam perdre les nostres institucions i llibertats com a poble, van enfonsar la nostra economia, però l'any 1797, després de la independència dels EEUU, un dels primers consolats que van crear fou el de Barcelona. Segons indiquen al web del Consolat: *La seva missió fonamental (del consolat) era promoure el comerç entre la jove democràcia nord-americana i la pròspera regió industrial de Catalunya, coneguda pel seu sector tèxtil. Dues generacions després del 1714 Catalunya ja era una pròspera regió industrial...*

Poc després arribaria la revolució industrial del vapor, amb Anglaterra al capdavant i Catalunya just darrera, tot i els bombardejos del General Espartero. Era aquell que ens recordava que calia bombardejar-nos cada 50 anys. Des d'aleshores ençà, Catalunya no ha parat de liderar el creixement econòmic de l'Estat espanyol, tot i les successives guerres i fallides econòmiques, i ara hi tornen amb el "a por ellos", amb un tracte injust en infraestructures, en polítiques centralistes, en greuges constants i en manca de diàleg.

Però si una cosa hem sabut fer els empresaris catalans al llarg de tota aquesta història, és resistir, persistir, i construir, perquè ho hem viscut dels nostres avantpassats i perquè no ho sabem fer d'una altra manera.

Deixeu-nos somiar doncs, i després de veure com de resistent ha estat el nostre empresariat al llarg de la història, siguem optimistes. Som en un moment polític complicat, però més ho fou durant les dictadures que vam patir durant el segle XX, durant les guerres i fallides econòmiques constants del XIX, i després dels efectes del decret de nova planta al XVIII...

Som i serem emprenedors i ens sabrem sobreposar a les dificultats actuals, i des de les Cambres haurem de saber aïllar la component

política i pensar que és el millor per la nostra economia i les nostres empreses en els propers 10-20 anys. Deixeu-nos somiar que serem un Estat, perquè estem convençuts que serà el millor per l'empresa i per la societat catalana en general. I aquest somni mirarem de fer-lo realitat, donant arguments que convencin a una majoria suficient, i visualitzant el futur que ens espera com a país.

Però abans d'exposar la nostra visió de futur, permeteu-me parlar de present.

Avui Catalunya és una de les regions econòmicament més pròsperes de la Unió Europea. Seguim sent un dels quatre motors industrials, amb un pes (industrial) sobre el PIB proper al 20%. Més que Finlàndia, Noruega o Itàlia. Som la segona destinació turística preferida de la UE, i Barcelona és el 6ª destí turístic del món, líder absoluta a Europa en creuers. Som la millor regió per invertir al sud d'Europa segons el Financial Times, la 5ª regió amb més startups de la UE. La nostra capital, Barcelona, és la ciutat del món que organitza més congressos, i la 5ª ciutat més creativa i innovadora. Som com a país, líder en exportacions a l'Estat espanyol i tenim 8.642 multinacionals, gairebé el 50% del totes les que hi ha a l'Estat.

Tot això no és un somni avui, és una realitat. Potser va ser el somni d'algú als anys 80, després de 40 anys de cruel dictadura i tancament de mercats. Però avui, una generació més tard, aquesta realitat supera qualsevol somni d'aleshores.

Això que avui som, ho som amb un Estat que fa dècades, o segles, que ens va a la contra. El corredor del mediterrani, la manca d'infraestructures, l'incompliment de l'addicional 3^a de l'Estatut, la deixadesa a rodalies, la gestió centralista de l'aeroport, la potenciació d'altres ports en detriment del de Barcelona..., son mostres clares que l'Estat no ens va a favor, si no en contra, però tot i així, com als segles XVIII, XIV i XX, l'empresariat d'aquest país continua fent realitat els seus somnis.

Deixeu-me ara si, somniar què podem ser en els propers 10-20 anys. Catalunya té l'oportunitat de millorar encara més tots aquests indicadors. Probablement és la regió de la UE que té més potencial de creixement econòmic, perquè si mirem nord enllà veurem que Estats petits com el nostre, que no estan tan ben

situats als rankings com nosaltres, tenen pib/càpita molt més alts que el nostre. Àustria amb un 36% més, Finlàndia un 32%, Holanda un 40%, Irlanda el doble...

Perquè tots aquests Estats, similars en habitants, generen molta més riquesa que els catalans, quan en la majoria d'indicadors interns estem molt millor que ells? Nosaltres, des d'Eines de País, estem convençuts que justament la diferencia és que no tenim un Estat a favor, un estat que reverteixi part de la riquesa que generem en millorar infraestructures, formació, i una major internacionalització de l'economia.

Deixeu-nos somniar, somnieu amb nosaltres si voleu, però sapigueu que hem vingut a la cambra a fer realitat un nou somni. Hi sou tots benvinguts, hi sou tots cridats a treballar-hi. Junts arribarem més lluny.

Abans d'acabar voldria fer un parell de prec.

El primer als representants de la Generalitat de Catalunya i per extensió als partits polítics. Aquest somni també pot ser vostre, ha de ser vostre per fer-lo realitat, però sobretot requereix que d'una vegada per totes feu de la UNITAT la única condició necessària per fer el somni realitat. Sense la unitat dels partits, no serà possible assolir tot el potencial del nostre país. Des de la Cambra us emplacem, i us exigirem a que trobeu aquesta unitat, perquè estem segurs que és clau per l'èxit. I també us demanem diàleg, entre vosaltres, amb l'Estat, i sobretot amb tota la societat. Cal que expliqueu clarament a tots els racons del país perquè considereu que cal un Estat i com això afectarà a la vida de la generació actual de catalans i sobretot a les futures. I en això us podem ajudar i us volem ajudar, però sou vosaltres qui teniu la responsabilitat per fer-ho.

El segon prec el voldria fer a les grans empreses que sereu representades en aquest ple a partir d'avui. Sabem que el nostre somni potser no és exactament el vostre, però en tot cas, segur que ho és d'una part important dels vostres empleats, col·laboradors, clients i proveïdors. Us demanem que el respecteu i que penseu que també pot beneficiar clarament les vostres empreses, i que en tot cas com empresaris hem de respectar la voluntat de la ciutadania i això inclou el dret a l'autodeterminació. Segur que trobarem espais per desenvolupar

el màxim potencial econòmic del nostre país, però us emplacem també a forçar l'Estat a respectar la voluntat del poble de Catalunya. Car fer-li entendre que així ha de ser, perquè altrament seria lògic que el poble de Catalunya seguís lluitant pels seus drets, encara que això suposés inestabilitat política. Fins ara, aquesta inestabilitat política no ha afectat a l'economia, ans el contrari, durant 2018 hem crescut més que l'Estat i força més que la UE, però sense cap mena de dubte podríem créixer més si decidim entre tots quin ha de ser el model polític per Catalunya. No ens equivoquem, com a líders empresarials tots sabem que fem política, però també sabem que fer política en contra de la majoria de la societat no és ètic i té poc recorregut.

No voldria acabar finalment sense tenir un record per totes les preses i presos polítics tancats injustament, i per les exiliades i exiliats. Us volem a casa el més aviat possible, per viure plegats el nostre somni.

Moltes gràcies a totes i tots i visca Barcelona i visca Catalunya!